

Bogácsi Tél

A BOGÁCSI ÖNKORMÁNYZAT LAPJA

XX. évfolyam 4. szám 2009.

Békés karácsonyt és boldog új évet kíván Bogács Község Önkormányzata!

Artalomból:

- Iskola a templom mellett
- A válsággal is dacolva...
- Iskolai bál
- Szent Márton Borrend beszámolója
- In memoriam Fodor Júlia
- Lábtenisz Szakosztály hírei
- Művészliget
- Visszapillantó...
- Karácsony

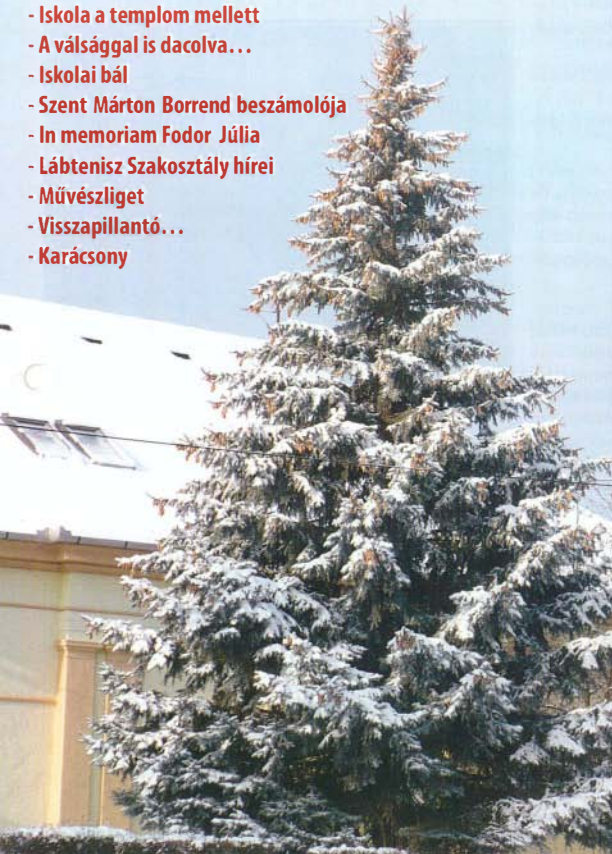
A felújított Polgármesteri Hivatal

Kovács István szinművész
a Művészliget fájnál

A Mikulásnak örültek a gyerekek

A válsaggal is dacolva....

Az utóbbi években többektől lehetett hallani olyan kijelentéseket, mely szerint Bogács fejlődése megtorpant s a környező települések sorra leköröznék bennünket.

Másoktól pedig azt hallhattam, hogy nemcsak arra kell figyelni, hogy mi hangzik el, hanem arra is kinek a szájából. Aztán többször előfordult, hogy társaságban, beszélgetés közben felemlegetésre kerültek a bezzeg emberek, a bezzeg idők és a bezzeg tettek. Úgy gondolom, mindenkinek saját véleménye lehet, és kell is hogy legyen a dolgokról, eseményekről, mert ha mindig mások alkotnak helyettünk véleményt, akkor nagyon könnyen csapdahelyzetbe kerülhetünk.

Nekem az a véleményem, hogy az utóbbi két év igazi próba elé állított bennünket, és mi eddig álltuk a sarat. Nem volt könnyű.

Gondoljunk csak arra, hogy a 2007 óta kezdődő gazdasági megszorító intézkedések hatása a Bogácsot is leginkább érintő területre, az idegenforgalomra is nagyon gyorsan és jelentősen hatott. Fokozta a gondokat, hogy a másik jövedelemtermelő terület, a szőlőtermelés és feldolgozás is válság közeli állapotba került.

Aztán szerencsénk sem igazán volt, gondoljunk csak az elmúlt év július havának 14. napjára, a tornádóra. Azt hiszem, hogy sokan a mai napig nem tudták teljesen feldolgozni a történeteket, főleg azok, akiket érintett.

Itt utalnék vissza írásom címére, hiszen a válság eddig legerőteljesebben ebben az évben érezte hatását, de nem merem azt leírni, hogy nem lesz még nehezebb időszakunk. Még több dacra, tetterre, áldozatra kell, hogy készüljünk, hiszen egyre több döntés támasztja alá az előbbi bizonytalanságomat.

A magánszemélyenként megélt szigorítások, megszorítások hatása alól a település sem mentesül. Olyan nehéz gazdálkodási év előtt állunk, amelyre a közelmúltban nem volt példa, hiszen a működés biztonságának megtartása mellett a jövő évre vonatkozóan komoly fejlesztések elindítását is beemelte a koncepciójába a képviselő-testület. Természetes, hogy a megfogalmazott elképzeléseknek egy része nem valósulhat meg, de azt gondolom, hogy az előbb vázolt nehézségek miatt a szerényebb mértékű fejlesztéseknek is örülnünk kell(ene). Ne tekintsek ezt kishitűségnek, higgyék el, hogy ez a jelenlegi realitás!

Az előzőekben megfogalmazottak ellenére én mégis bizakodó vagyok. Tudom azt, hogy a feladatok megvalósításába a közeljövőben egyre többen bekapcsolódnak, hiszen a szűkülő források miatt a civil és magánkezdeményezések szerepe fokozódik.

Az elszámolási szakaszba érkezett az utóbbi évek legjelentősebb, elsősorban pályázati pénzzel finanszírozott komplex településfejlesztési projektje.

Ez érintette a ravatalozó épületét, a polgármesteri hivatal teljes felújítását, a fürdő előtti aszfaltozott parkoló-, a Béke-és a József Attila utak felújítását.

Az idén több kisebb jelentőségű pályázatot is benyújtottunk, amelyeket kedvező elbírálás esetén az elkövetkező évben meg is valósítunk. Ismét be pályáztunk az attrakciófej-

lesztésre, mellyel a strandfürdő jelentős modernizálását és a szolgáltatások bővülését kívánjuk elérni.

Az előbbieken felsorolt lépések csak egy részét képezik a fejlesztési elképzeléseinknek, azok egymásra épülnek, egymást kiegészítik és erősítik.

Meggyőződésem, hogy akik nem hetente vagy havonta látogatnak el hozzánk, azok észreveszik a változást, a fejlődést és általában pozitív élményekkel távozva Bogács jó hírét erősítik.

Tényként jegyzem meg, hogy fürdünk látogatottsága meghaladja az előző évit és a szálláshelyeink kihasználtsága is jobb lesz a tavalyinál. Mindehhez sok munka, jó árpolitika és nagyon jelentős PR tevékenység kellett. Az előbbieknélkül ma már nem lehet eredményt elérni.

Kívánok minden bogácsinak kellemes karácsonyt és az ideitől sikeresebb boldog új esztendőtl!

Vérhőczki Sándor polgármeste.

Szép környezet várja az ügyfeleket a Polgármesteri Hivatalban

Bogács Község Önkormányzat Képviselő-testületének 14/2009.(12.03.) sz. RENDELETE

Bogács Község Képviselő-testülete a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény 16.§(1) bekezdésében, valamint a hulladékgazdálkodásról szóló 2000. évi XLIII. törvény (Hgt.) 23 § a)-h) pontjaiban kapott felhatalmazás alapján az alábbiak szerint módosítja a települési hulladékkal kapcsolatos közszolgáltatásról, valamint a közterületek tisztántartásának szabályairól szóló többször módosított 13/2006.(VIII.29) sz. önkormányzati rendeletet (továbbiakban: Rendelet).

1.5

(1) A **Rendelet** 17.5 (2) bekezdés helyébe az alábbi rendelkezés lép:

Az üdülőingatlanok tulajdonosa/használója, amennyiben nem veszi igénybe a szolgáltató gyűjtődényét, úgy a szolgáltató – azonosító jelével ellátott – 120 literes zsákokat vehet igénybe. A szolgáltató azonosító jelével ellátott 120 literes zsák igénybe vétele esetén az ingatlantulajdonos (használó) köteles, tárgyév április 30-ig minimum 13 db, a szolgálta-

A Polgármesteri Hivatal udvara is megszépült

A felújított ravatalozó épülete

tó azonosító jelével ellátott 120 literes zsákokat megvásárolni. Amennyiben az ingatlantulajdonos, használó a megadott határidőig elmulasztja a szolgáltató azonosító jelével ellátott 13 db zsák megvásárlását, köteles az adott naptári évben fél évig igénybe venni a települési szilárd- hulladék szállítást a 120 literes gyűjtődényre megállapított áron. A tárgyévben megvásárolt zsákok a tárgyévben használhatóak fel.

(2) A **Rendelet** 17.5 (3) bekezdés helyébe az alábbi rendelkezés lép:

Amennyiben a gyűjtőzsákos hulladékszállításra áttért ingatlantulajdonos/használó vissza akar térni a gyűjtődényben történő hulladékgyűjtésre és szállításra, részére a szolgáltató már térítés ellenében biztosítja a szállítóeszközhöz rendszerezített gyűjtődényt.

(3) A **Rendelet** 2. számú melléklet helyébe az alábbi rendelkezés lép:

LAKOSSÁGI KÖZSZOLGÁLTATÁSI NETTÓ DÍJAK:

1.) Települési szilárd hulladék közszolgáltatási díja:

2010. január 1-jétől 2010. december 31-ig terjedő időszakra:

Gyűjtődény megnevezése	Üritési díj
60 literes	244 Ft
120 literes	290 Ft
120 literes a szolgáltató azonosító jelével ellátott zsák	320 Ft

2.) Egy darab gyűjtődényre vonatkozó negyedéves közszolgáltatási díj számítása:

Egyszeri ürités díja X 52

4

A fenti nettó díjakat a hatályos törvényben meghatározott mértékű áfa terheli.

3.) Települési folyékony hulladék közszolgáltatási díja:

2010. január 1-jétől 2010. december 31-ig terjedő időszakra

Természetes és jogi személyek részére: **5520 Ft/forduló**
(5 m³-es tartály/forduló figyelembe vételével)

1 m³ szállítási díja: 1104 Ft

A fenti nettó díjakat a hatályos törvényben meghatározott mértékű áfa terheli.

2.5

(1) Jelen rendelet 2010. január 1-jével lép hatályba. A rendelet kihirdetéséről a jegyző gondoskodik.

(2) E rendelet kihirdetésével egyidejűleg hatályát veszti 18/2008.(12.17.) sz. Rendelet 1.§ (1) és (3) bekezdésében, valamint 11/2008.(05.29.) sz. Rendelet 1.§ és 3.§-ában foglalt rendelkezés.

K.m.f.

Csetneki Ernőné jegyző távollétében:

Tóth Imréné sk.
helyettes jegyző

Verhóczy Sándor sk.
polgármester

Iskola a templom mellett

Az első iskolai napok minden ember számára emlékeztetése. Iskolakezdetkor a gyermekben a várakozás, a tanulási vágy, a bizonyítani akarás érthetően félelemmel és szorongással keveredik.

Az emberi agy különös adottságának köszönhetően idős korban egyes emlékek a rég elmúlt időről élesen rajzolódhatnak ki. Az, hogy milyen emlékképpé marad meg bennünk az iskoláról, elsősorban a tanítótól, az iskola légkörétől, tanulókörzéstől, az iskola tárgyi feltételeitől, beállítottságunktól és a szülői háttértől is függ.

A ma élő emberek számára talán hihetetlennek tűnik, hogy a bogácsi öregiskola épülete már 150 évvel ezelőtt is a tanulni vágyó gyerekeknek adott otthont. Az épület parányi ablakai, jövőbelátó lámpásékné világotlítottak a tudás megszerzéséhez több nemzedék fiainak, lányainak.

Az öregiskola udvarán ültetett facsemetékből évtizedek múltával árnyékot adó terebélyes fák nőttek, melyek a megtörtént események tanúi lehettek.

Az 1800-as évek második felében a bogácsi iskola első épülete a maga egyszerűségével, vastag falával védelmező bástyaként óvta növendékeit. A védelemre szüksége is volt a mezítlásban, szegény emberek gyermekeinek, akik idegenkedve lépték át a tudás méltóság-teljes kapuját. A paraszti élethez szokott gyerekek szorgalmasak voltak: a mezei munkában és a ház körüli munkában a felnőttekkel együtt megvívták a mindennapos élet küzdelmeit. Ezt a szorgalmat vitték magukkal az iskolába is.

A 150 éves épület ma diákzsellőként működik

A falak, a fák és az ebből a korból megmaradt múzeumi értékű tárgyak ha mesélni tudnának, sejtetnék az első tanév szigorúságától vezető göröngyös út szépségeit és nehézségeit.

Az iskolába járás az 1868-as oktatási törvények szerint 6 éves kortól 12 éves korig kötelező volt, 12 és 15 éves tanulóknak úgynevezett ismétlő osztályokban folyt a tanítás.

Ha a mezőgazdasági munka igényelte a dolgos kezeket, a diákok felmentést kaptak. A mulasztást komolyan vették: 1872-es alispáni rendeletben Janko András bíró a kántortanítóhoz intézett levelében kéri a mulasztó gyerekek szüleinek nevét minden héten jelenteni. 1874-ben ismétlen felhívják a község előjárói a néptanítók figyelmét a mulasztások pontos kimutatására. (Hazugság esetén a jegyző és a tanító 10 p.forint bírságot fizet.)

A gyerekek dologmentes időben (télen, kora tavasszal, késő ősszel) tanulnak a római katolikus egyház által felállított tanítetzetben. A hitefekezett tagjai választották meg a tanítókat, tanárokat, és ők szabták meg fizetésüket is. A hívek anyagi hozzájárulása meghatározó volt az iskola működésében. Mint minden hitefekezeti iskola, úgy a bogácsi is az állam föfelügyelete alatt állt.

A bogácsi „öreg” iskola épületében két tanterem volt. 1879-ben a 755 sz. kormányrendelet felhívta a tanítókat, az előjárókat és az iskolaszék tagjainak figyelmét az iskola tisztántartásának fontosságára. 1892-ig a bogácsi iskolában az iskolás lányokak sepregettek, télen ők fűtöttek. Később az iskolaszék takarítót vett föl, akinek feladata volt a két tanterem „tisztogatása”, az iskola befűtése télen reggel és délben. Az iskola körbekerítésének igénye, fásítása először az 1892. szeptemberi iskolaszéki ülésen merült fel. Az iskolakert kialakításához az iskolaszék 1896-ban 10 pengőforintot szavazott meg, a kert ke-

zelését Mohás Györgyre bízta.

A tanév szeptember közepén kezdődött és május közepéig tartott. A tanítás mindnapon misével kezdődött. Délben a tanulók hazamentek ebédelni, majd délután folytatták a tanulást. Összevont (1 - 3 és 4 - 6) osztályokban tanultak. Amennyire a lehetőségek engedte, a fiúkat elkülönítették a lányoktól (külön padsorokban ültek). Az iskola felszerelése a legszükségesebbekbe korlátozódott: tábla, földgömb, térképek, természetrajzi ábrák. Néhai Rajner Károly volt egri Nagy Prepost végrendelete értelmében az egri főképtalán 1852 decemberétől a Főképtalán jószágaiban létező iskolákban a szükséges eszközök (könyvek, tábla, papíros, szivacs, kréta) beszerzésére évenként 200 pengőforintot határozott meg. Ebben 3 iskola részesült, egyne-egyenek 66 p. forint 40 kr. jutott. A 23 település iskoláira 8 évenként került sor. Bogács 1863-, 1865-, 1873-, 1881-, 1889-, 1897-ben kapott ebből az összegből.

Ugyanebben a végrendeletben rögzített XI. fejezet 15. pont alapján a Káptalani jószágokban létező iskolába járó gyerekek jutalmazásaként 200 pengőforintot osztottak el évenként nyolc iskola 3-3 tanuló között a következőképpen: 2 fiúnak 10 - 10, egy lánynak 5 pengőforintot.

Bogácsi gyerekek 1863-, 1865-, 1868-, 1871-, 1874-, 1877-, 1879-ben részesültek a jutalmazási összegből.

1874. szeptemberében Polányi István Abaúj és Borsod megyék másod tanfelügyelője magas miniszteri rendelet idezve elénk tárta a 6-12 éves gyermekek mindennapi iskoláztatásának problémáját. A tananyag összeszórtságával nem „erőszakolhatták rá” a fejletlen gyerekekre a tananyagot. Hiszen ekkor a gyermekek nem tanulhattak meg semmit tartósan, az elsajátított ismereteket felnőtt korukban nem tudták „az életre hasznosítani”.

Régi dokumentumokból nyílt lehetőség a bogácsi iskolatörténettel kapcsolatos adatok átolvasására. A bogácsi iskola történetének feldolgozása a község múltjával szorosan összefonódik. A kép, amely egy évszázaddal visszavisz a múltba, segít megismertetni bennünket a község lakóinak életkörülményeivel, tetteikkel, törekvéseikkel, emberit tulajdonságaikkal is, amit úgy gondolom, mások is szívesen megismernének.

Mottó:

*„Isten segíts! Népeknék Isten!
Tedd jóra, munkássá e nemzetet,
Hogy amihéz fog óriási keze,
Végére hajtsz minden kezdetet,
Add hogy mit emberész és kéz kivívhat,
Ne várja mástól mint szerencsedíjat.”
(Vörösmarty Mihály: Hymnus)*

In memoriam Fodor Júlia 1912 – 1978 (Gondolatok egy temetői séta kapcsán)

Nemrég múlt el mindenszentek és halottak napja. Sokan és sokszor megfordultunk a temetőben szeretneink sírjainak rendbetétele végett. Jó volt látni a virágokkal díszített sírokat.

Filmszerűen peregtek a képek, mikor megálltam Fodor Júlia tanító néni új sírköve előtt.

1957 őszét írtuk, mikor első osztályba mentem. Az 56-os események a családomat sem hagyták érintetlenül. Kilakoltatás miatt éppen nagymamámnál laktunk egy fűtetlen, alápincézett kamrában. Családom hangulatilag, lelkiileg nem éppen az én első osztályba lépésemre készült, és ez az idegeség rám is visszahatott. Nem akartam iskolába menni, mivel írni sem, olvasni sem tudtam. Ez a tudat szorongással töltött el olyannyira, hogy kivívtam anyám ellenszenvét, és hajmánál fogva, sírva vitt el az évnnyitóra. Ott fogadott Júlia tanító néni, aki megsimogatta fejem, s hozzátette: ne sírj, hidd el a többiek sem tudnak írni és olvasni, majd ők is itt, együtt fogják megtanulni. Hát, így kezdődött az iskolai pályafutásom.

Fodor Júlia sok bogács gyereket vezetett be az írás, olvasás, számolás birodalmába

Hála Júlia tanító néninek, és az Őt követőknek, megtanulhatom írni, olvasni, számolni és később, 14 évesen eligazodni a világ dolgaiban, egy nagyvárosban, Budapesten. Középiszkolába Pesten jártam és ott maradtam egészen nyugdíjas koromig.

Nagyon hálásnak kell lennem a Sorsnak, mert a 38 és fél éves munkaviszonyomból 36 évet egy felsőoktatási intézményben töltöttem el. Ez az időszak lehetővé tette, hogy átfogóbb képet kapjak a magyar tudósok világában kapott elismertségéről, és betekintést nyerjek a magyar szellemi élet eredményeibe.

Szeretek olvasni. Személyes ismerősként Dr. Rosta István professzor, egyetemi tanártól ajándékba kaptam néhány

könyvét, többek között a Magyar tudománytörténet nagy eseményei című kiadványt, amit mindazoknak a figyelmébe ajánlok, akik bővebb ismereteket szeretnének megtudni híres magyar tudósainkról. 1901-2001 között 12 honfitársunk kapott Nobel-díjat. Palló Gábor akadémiai értekezésében 17 olyan magyar személyről tesz említést, akik nem kaptak Nobel-díjat, de a tudományos közvélemény a tudomány „koronázatlan királyainak” tartja őket.

Hogy miért írtam le ezt? Talán azért, mert az elért eredmények mögött az olyan Júlia tanító néni és tanító bácsik, Vera néni (Kelemen Endréné, Vera néni gimnáziumi tanárom és osztályfőnököm volt) őnzetlen munkájára bújik meg, akik megtanították az „értékek” felismerését.

Ugyanis az „Érték” felel. Felel embert, családot, nemzetet és hazát. Az ellenkezője, az értéktelenség lesüllyeszt, demoralizál!

A társadalom legkisebb gazdasági egysége a család, ha az nem stabil, erkölcsileg, anyagilag, akkor a társadalom széthullik. „Mint oldott kéve, széthull nemzetünk!” - írja Vajda János.

Júlia tanító néni! Korábbi síremlékedem ez a felirat állt: „A szeretet soha el nem fogy.” Az új síremlékedem: „A szeretet soha el nem múlik”. Ez így igaz: szeretünk Téged.

Kiss Anna köszönöm Neked, hogy ezt a dolgot felkaroltad és végig is vitted. (szerk. megjegyzés: új síremlékkészítés)

Itt szeretnék köszönetet mondani minden hivatását szerető és gyakorló pedagógusnak, -Neked is Júlia és Vera néni - áldozatos és felelősségteljes munkájukért, munkatökért.

A pedagógus zálog, záloga a felnövő fiatalágnak, a fiatalág pedig a jövő záloga.

Hála istennek van biztató jövőképek. Nap mint nap lehet halálni a médian keresztül a mai ifjúság köréből kiemelkedő tehetségekről.

Engedjék meg nekem, hogy egy a fentiekhez kapcsolódó időzettel kívánjak a közelőző karácsony kapcsán áldásos, örömteli, anyagilag szerényebb, de lelkiekben annál gazdagabb karácsonyi ünnepeket egy szépen megterített családi asztal mellett. Az új évben pedig erőt, egészséget, nyugalmat, és sok-sok örömet.

*Ígazán diadalünneppel akkor lesz,
amikor a magyar tudomány
haladását meg fogja látni és
gazdagodásának fogja tekinteni az
egész világot!”
(Báró Eötvös Lóránd)*

Szókéné Tóth Katalin

Fodor Júlia tanítványai a 70-es években

Részletek a Szent Márton Borrend 2009. évi beszámolójából

Nekünk, Borlovagoknak van egy csodálatos értékrendünk a bor szerepével és jelentőségével kapcsolatban. Ennek az értékrendnek a gyökerei visszanyúlnak az évezredekkel ezelőtti időkig.

Tudjuk, hogy az első leírt magyar szó a bor volt, amely meglepő módon nem a megerjedt szőlőlére vonatkozott, hanem az Ég Urának, az Istennek, mégpedig az újjászületés istenének a neve. Bor Tengri az Isten hajnali újjászületés jelentő megnyilvánulási formája. Őseink a bort szent itálnak, az istenek italának tekintették, amely az élet-halál feltámadás örökösen megújuló ciklusát jelképezte számunkra. A borban Isten szelleme lakozik – mondták a bölcsek, amely megnesesíti a lelket, vidámítja a szellemet, ápolja és gyógyítja a testet.

Hamvas Béla a Bor Filozófiája című művében a bor spirituális esszenciának tartja – jelentőségét pedig szellemtörténeti dimenzióba helyezi.

Megjegyzem: Hamvas Béla műve nem érettségi tétel, de a jövőben azá válnhat. A bortermelő ember pedig példaképe lehet a nemzeti egyetemes emberi kultúrának. De a jelenlegi globalista kiszolgáló politika egyes helyeken már úgy tönkretette a szőlőskerteket, hogy a vaddisznó sem bír keresztül menni az elvadult ültetvényeken.

Sürgősen piacvédelemre és élelmiszer-önrendelkezésre van szükség. A profit helyett jóminőségű fenntarthatóságra és helyi élelmiszer-feldolgozókra kellene építeni. A lakosság számára munkát, megélhetést, egészséges táplálékot kellene biztosítani.

A Szent Márton Borrend mozgásterem mint minden más civil szervezeté, ebben az évben beszűkült. Pénzt nem adnak, értektérítő munka elvégzését nem engedik.

A borturizmussal kapcsolatban azt mondhatjuk, hogy a vendégforgalom 2009. évben sem Bogácson, sem Cserépfaluban nem csökkent. Úgy értékelem, hogy az első években vett lendület viszi még előre a rendszert. Borrendünknek az a feladata, hogy kezdeményezzen és tartsa melegen az ügyeket. Például a pincésori rendezési terv, turisztikai stratégiai terv készítése. Próbáljuk meg nagyobb bajok és veszteségek nélkül átvészelnél a válságos időszakot.

A jövőre vonatkozóan sikerrel kecsegtető pályázati lehetőségeket látok a Bükk-Makk Vidékfejlesztési Társuláson, továbbá a bormarketing támogatására kiírt pályázatokban.

A borvidékünk szakmai rendezvényein mindig jelen voltak és eleget is tettünk a szervezők kérésének akár önkormányzati, akár civil szervezetű rendezvény volt. Bogács vonatkozásában is így volt, különösen a Nemzet Színészeinek ligete, a borfesztivál, a szüreti napok és a Szent Márton-napi Vigasságok alkalmával.

A jövőre vonatkozóan szeretném, ha a tájegységünkön induló projekteknek alkotó résztvevői lennénk – gondolok a

A Szent Márton Borrend tagjai

Bükkaljai Kökultúra létesítményeihez kapcsolódó feladatokra.

A médiában és különböző kiadványokon számos alkalommal szerepeltünk.

Összefoglaló gondolatként szeretném hangsúlyozni, hogy borrendünk tagjai többségében aktívan és többen igen kiváló teljesítményt nyújtva vettek részt a feladatok ellátásában. Mindezekért mindenkinek megköszönöm a 2009. évben végzett munkáját.

Külön köszönetet mondok mindazon önkormányzatoknak, intézményeknek, szervezeteknek és magánszemélyeknek, akik bármilyen formában segítettek és támogatták a Szent Márton Borrend munkáját és szakmai céljainak sikeres megvalósítását.

Daragó Károly

A legszebb szőlőültetvényért járó oklevelek átadása

Borlovagok a színészek ligetében

Hagyományt teremteni annyi, mint megtenni az első lépést.

Igaz, sokminden más is kell még hozzá, az első köhöz a másikat, harmadikat, negyediket is hozzá kell ragasztani, de ha nincs első lépés, nincs az első kő, akkor hagyomány sem születik.

Ez év áprilisában Bogács elszármazott fia, Hanák Zsolt megtette az első lépést azzal, hogy megálmodta, méghozzá bogácsi földbe álmodta meg, majd időt, fáradságot nem kímélve megvalósította, - sok-sok közreműködő segítségével -, a Nemzet Színészeinek ligetét.

Az áprilisban elültetett jegenye- (piramis) tölgylevél azóta gyökeret eresztettek a Cserépi úti pincesor rioltuffjában, hogy azután ez a „szent hely” újabb ötlet megvalósításának adjon teret. Nevezetesen egy kedves rituálénak, községünk jeles napja, Szent Márton ünnepe alkalmából.

Közismert mindenki előtt, hogy Szent Márton püspök Bogács ősi templomának védőszentje, s e napon tartják a település búcsúját, ami az országban – világban szétszóródott bogácsiak hazahívó ünnepe. S kőzudott az is, hogy a Bükkaljai Borvidék lovagrendje is Szent Márton nevét viseli, s e nevezetes napon tartják a lovagok ünnepi közgyűlésüket. Így volt ez idén is, ám ennek az ünnepi számadásnak a programja kedves ünnepséggel bővült. Szent Márton lovagjai ugyanis ün-

Márton-napi Vígasságok 2009

nepi díszruhában a Nemzet Színészeinek ligetébe vonultak, ahol előbb a már elhunyt teatristák fái előtt mécseset gyújtottak, majd azt követően Hajdu Imre kancellár mondott ünnepi beszédet a szép számban összegyűlt közönség előtt.

Beszédében azt hangoztatta az előadó, az ember feledata e földön többek között az, hogy jelet állítson, hagyományt teremtsen, hogy összekösse a múltat a jövővel. Ez a feladat sok-sok lépésből, sok-sok cselekedetből válik valóra, s lesz jussa az elkövetkező generációknak.

Beszéde végén Hajdu Imre felkérte a borlovagrend tiszteletbeli tagját, Kovács István színművészt, hogy az emberi élet tanu(l)ságaként, Shakespeare: Ahogy tetszik című vígjátékából olvassa fel Jaques monológját. Az Egri csillagok, s a Kárpáthy Zoltán című nagyszerű filmek főszereplőjének hangja méltósággal zengett a színiestársak emlékéket őrző fák között, s abban a percben a pincesor minden vendége kezében megállt a pohár, s a libahús illatától párolgó tányérok sem csörrentek.

*Színház az egész világ,
És színész benne minden férfi és nő:
Fellép s lép: s mindenkit sok szerep vár
Életében, melynek hét felvonása
A hét kor. Első a kisedé, aki
Dajkája karján öklendezik és sír.
Aztán jön a pityergő, hajnalra,ú,
Táskás nebuló: csigamódra és
Kellemetlen mászik iskolába. Mint a
Kemence, sóhajt a szerelmes, és
Bús dalt zeng kedvese szemöldökéről.
Jön a párdúc- szakállú katona.
Cifra szitkok, kényes becsület és
Robbanó dűh: a buborék hírért
Ágyúk torkába bú. És jön a bíró:
Kappanon hizott, kerek potroh és
Szigorú szem és jól ápolt szakáll:
Bölcsüket mond, lapos közhelyeket,
Sígy játssza szerepét. A hatodik kor
Papucsos és cingár figura lesz:
Orrán ókula, az övében erszény,
Aszott combjain tágan lötyög a
Jól ápolt ficsur-nadrág: férfhangja
Gyerekkéssé kezd visszavékonyodni,
Sípól, füttyül. A végső jelenet.
Mely e fura s gazdag mesét lezárja,
Megint gyermekéssé, teljes feledés,
Se fog, se szem, se iny, - tönkremenés!*

A nagy taptot kiváló monológ után Szent Márton lovagjai kezébe új borral teli pohár került, melynek tartalmából, – ahogy Hajdu Imre kancellár tájékoztatta a közönséget-, ősi színész szokás szerint, de a bortermelő eleinkre is emlékezve egy kortyot a földre öntöttek, míg a többi, Bacchusnak Vivát! –ot kiáltva minden jelenlevő egészségére üritettek.

E kis ünnepség után a Márton-napi Vígasságok folytatódtak a pincesoron. Szólt a nóta, fogyott a libacomb, a ludaskása, a libatepertő, s az újonnan kóstolt bogácsi bor is megtette hatását. Hisz kötődött, a bogácsi bor az észlelési, de akinek nincs, azt is felderíti.

A november eleji időjárás (kődös, nyirkos levegő, a sáros talaj) nem igazán kedvezett a Márton-napi Vígasságok szervezőinek. Mégis sokan látogattak ki a Cserépi úti pincesorra, ahol a pincetulajdonosok már az új borral várták a vendégeket. Míg a korábbi években előfordult, hogy kora délután a turisták már hiába keresték a lúd- és a táljellegű ételeket, most a gasztronómia hívei válogathattak a finomabbnál finomabb ételek közül még estefelé is. Ennek egyik oka a bőséges kínálat, a másik természetesen a gazdasági válság volt.

A kulturális és szórakoztató programok mindenkiel feledtették, ha kis időre is, a hétköznapok gondjait. Ayala humorista megteremtette a jó hangulatot, előadásán sokan jóízűen nevettek. A Dupla Kávé koncertjén a tetőpontra hágott a hangulat. Az igazi mulatók dalokat hallva, a közönség nem érte be a nézelődéssel, először csak néhányan, aztán bátorságot merítve egyre többen csaptak fel az együttes háttértáncosának. Táncmutatójuk olyannyira elkápráztatta a közönséget, hogy percekre a figyelem elterelődött az előadóművészekről is. Fiatalok, középkorostyal és idősek önfeledt szórakozásának szemtanúi lehettünk. Még a kőd is szerteoszlott, s már-már bízunk abban, hogy ennyi jókedv láttán az időjárás is kividul, majd a Gyöngyösi Játékszín zenés műsora alatt a szemerkélő eső miatt bosszankodunk, persze akkor még nem tudtuk mi vár ránk másnap, a búcsú napján, amikor szintén egész nap zuhogott az eső.

"Aki Márton-napon libát nem eszik, és újbort nem iszik, éhezni fog egész évben" - tartja a mondás. Nos, aki a Cserépi úti pincesoron járt a Márton-napi Vígasságok idején, volt lehetősége mindkettőre vagy hazavihette és 11. hó 11. napján 11 óra 11 perckor elfogyaszthatta.

S mire lehet következtetni az idei időjárásból? *"Ha Márton fehér lovon jön, enye tél, ha barnán, kemény tél várható."* Igen, Önök jól gondolják, bár eddig nem tapasztaltuk; a népi megfigyelés szerint kemény tél várható.

Kilenc évvel ezelőtt, amikor az első Márton-napi Vígasságokat megrendezték Bogácson, a szervezők nem gondolták, hogy országszerte ekkora népszerűsége tesz szert a Márton püspök nevéhez kapcsolódó hagyományok felelevenítése. A jövő évi, jubileumi Márton-napi Vígasságok programjait lehetne színesíteni, hogy továbbra is a bogácsi követendő példa maradjon.

Jankóné Jónás Zsuzsa

Márton-napi finomságok és készítőik

A Diákönkormányzat munkájáról

Hagyománynak számít, hogy a Bogácsi Újság hasábjain keresztül tájékoztatom a község lakosságát iskolánk Diákönkormányzatának munkájáról.

Munkánkat meghatározott munkaterv alapján végezzük, amelyet a gyerekekkel közösen állítottunk össze a tanév elején egyrészt a hagyományokat követve, másrészt új ötletekkel kiegészítve.

Szeptemberben az alakuló ülésen első feladatunk volt a diákönkormányzati tisztségviselők megválasztása és a feladataink megbeszélése. Iskolagyűlésen ismertetjük az éves programunkat. Itt fölhívjuk a tanulók figyelmét - a lakosságét pedig a Bogácsi TV-n keresztül - arra, hogy az idén is folytatjuk tovább a SZELEKTÍV HULLADÉKGYŰJTÉST. Továbbra is várjuk a műanyagpalackokat és aludobozokat keddenként 14.00 és 14.30 között az iskolában. A befolyt összeget a legszorgalmasabb osztályok jutalmazására fordítjuk.

Diákönkormányzatunk fontosnak tartja, hogy szabadidős foglalkozásokat szervezzen tanulóinknak.

Nagy sikert aratott októberben az ŐSZI ALKOTÓHÁZ, ahol őszi termékekből készítették a gyerekek a fantasztikusabbnál fantasztikusabb alkotásokat. Ismét bezonyosodott, hogy a gyermeki képzeletőerő, kreativitás, felülmúlhatatlan. A foglalkozás végére egy csodálatos kiállításban gyönyörködhetünk. Természetesen az elkészített körtesünit, töklámpát, csipkeláncot, krumplilób készült százlábát mindenki elvihette haza.

Novemberben az egészség hónapja keretében szerveztük programjainkat. Az egészséges életmóddal foglalkoztak az iskolarádió adásai is, melyekben felhívjuk tanulóink figyelmét az egészséguink megőrzésére. Délutáni foglalkozás keretében meghívjuk iskolánkba a védőnőt. A téma ezúttal a védőoltás volt, különös tekintettel az újinfluenza és a méhnyakrák elleni védőoltásokra.

December eleje a MIKULÁS jegyében telt el. Alsós tanulóinknak focipupát rendeztünk Jól sikerültek az osztálykeretben megtartott mikulásdélutánok.

A karácsonyhoz kötődően két versenyt is hirdettünk: a legszebben feldiszipített osztály és a legötletesebb karácsonyfádisz készítői kategóriában.

Az emelkedett ünnepi hangulatot jelzik az ünneplőbe öltöztetett tantermek, az iskolarádió adventi adásai, a karácsonyi ünnepség meghitt próbái. Ezek csak a külsőségek, ami ennél sokkal fontosabb: lelkinkezt öltöztessük ünneplőbe, hogy megtisztulva, igaz szeretettel nyissuk ki szívünket a Kiszéjusz fogadására.

Engedjék meg, hogy Bakó Tibor versével kívánjak a Bükkalja Általános Iskola tanulói és dolgozói nevében Önöknek Kedves Olvasók áldott, békés ünnepeket!

*Milyen szép a karácsony ünnepe!
Mindegy, hogy gazdag vagy szerény.
Legfontosabb most is a szeretet,
Ebből kell, hogy legyen elég.*

Lénátrné Szeberin Csilla
pedagógus

Iskolai bál

Büszkén adhatunk számot arról, hogy az idei évben már negyedik alkalommal rendeztük meg iskolánkban a jótékonyasági batusbált. Az előző évekhez hasonlóan, most is nagy munkát fektetett a szervezésbe a szülői munkaközösség. Az évek alatt kialakult rutin, és az összehozott társaság viszont nagyban megkönnyítette a feladatok elosztását, és tette zökkenőmentessé a szervezést.

Sajnos, napjainkban egyre több család küzd finanszírozási nehézségekkel, ezért egyre inkább felértékelődik az összefogás jelentősége. Ezért az iskolánkban a megszokott színvonalon működő oktató, nevelőmunka mellett, nekünk szülőknél is hozzá kell járulnunk gyermekeink szabadidős tevékenységeinek szervezéséhez. Céljaink megvalósításához jelentős bevételi forrás a jótékonyasági bál során összegyűjtött támogatás.

Köszönetünket szeretnénk kifejezni mindazoknak, akik bármilyen módon támogatták a rendezvényt és segítettek a gördülékeny lebonyolításban.

Verhóczki Sándor polgármester úr, a bál védnöke, számos tombolatárgyat ajánlott fel, de a szervezésben is nagy segítségünkre volt. A Bogácsi Thermalfürdő Kft. az idén is 50 ezer forinttal támogatta tanulóinkat, mely összegben az iskola vezetése sportszereket vásárolt. A résztvevőkön kívül több szülő is támogatói jegyet vásárolt. A szülők, a pedagógusok, a helyi segíteni szándékozó lakosok és vállalkozók összefogásának mértékét tükrözte a jelentős számban összegyűjtött tombolatárgyak sokasága.

A bál a már megszokott módon zajlott le. A köszöntők után az iskolások színvonalas műsorát tekinthették meg a jelenlévők. A gyerekek sokoldalúságát tükrözte, hogy hallhattunk verseket, prózát, zongoradarabot és közreműködött az iskola énekkara is. A sort a mazzorett csoport tápsra és táncra buzdító előadása zárta.

A jó hangulatról az Amigó Band gondoskodott és húzta a talpalávalót hajnalig. A közel 90 fős vendégcsereg kellemes hangulatban töltötte el így az estét, és lett részese egy emlékezetes kikapcsolódásnak.

Örömmre szolgál, hogy egy olyan tanári és szülői csapat kovácsolódott össze, akikre mindig és minden körülmények között számíthatunk. Remélhetőleg, a sikereinkkel felbuzdulva évről évre egyre többen érzik majd szívügyüknél e munka fontosságát, és tapasztalják meg az összefogás erejét.

Fónad Beáta
szülői munkaközösség elnöke

Jó szórakozást kívánok a bál szervezői és védnöke

A Bogácsi Lábtenisz Szakosztály 2009 évi tevékenysége

Az évet gondokkal kezdtük, mert a szakoskás 200 000 Ft teremléleti támogatás 80 000 Ft lett, amit a Wesselényi Miklós Sport Közalapítványtól kapunk minden évben pályázat benyújtását követően.

Ezt úgy igyekeztünk áthidalni, hogy azokon a hétvégeken, amikor az időjárás engedte, és a talajviszonyok is alkalmasak voltak a játékra, a szabadban gyakoroltunk.

Tagja vagyok a Magyar Lábtenisz Szövetség Elnökségének. Az elnökség februárban Szombathelyen az Országos csapatbajnokságon, júliusban Siófokon a Magyar Bajnokságon ülésezett, mindkét ülésen részt vettem.

Döntés született az EB-re és az Ifjúsági Világbajnokságra történő felkészülés megszervezéséről, elfogadásra került az éves versenynaptár.

A jó idő beálltával a szakosztály heti 2-3 alkalommal tartott edzést. Júniusban megtörtént a salakpálya felújítása, a költség meghaladta a 100 000 Ft-ot, de csak azért ennyi, mert csak a salakot és a speciális 5 cm széles fehér műanyag szalagot vásároltuk meg, és a munkákat maguk a szakosztály játékosai végezték el.

A felújítást követően a pálya megfelelt a nemzetközi követelményeknek. Ahogy minden évben, az idén is megrendeztük a „Hóri Tengő Kupa” és a „Vándorkupa” országos bajnokságot, ami osztatlan siker aratott, az indulók a rendezésről a legnagyobb elismerés hangján nyilatkoztak.

A Magyar Lábtenisz Szövetség részéről szakosztályunk dicséretben részesült.

A Magyar Lábtenisz Szövetséggel történt egyeztetést követően, a jövőben a korábbi nyílt verseny helyett, ugyanazon néven Országos Öregfiúk Bajnokságot fogjuk kiírni két kategóriában.

50 év felettiek

indulási feltételei:

- Aki a kérdéses évben betölti az 50. életévét

- Ha a páros egyik tagja még nincs 50 éves, de min. 45 éves, indulhat, de ebben az esetben a két induló életkora 115 év kell, hogy legyen.

60 év felettiek

indulási feltételei:

- Aki a kérdéses évben betölti a 60. életévét

- ha a páros egyik tagja nincs 60 éves, de min. 55 éves, indulhat, de a kettőjük életkora 125 év kell, hogy legyen

A szakosztály egész évi munkáját értékelve, nyugodtan kijelenthetem, hogy eredményes évet zártunk.

Ezúton szeretnék köszönetet mondani mindazoknak, akik támogatták mun-

A Lábtenisz Szakosztály tagjai újították fel a salakos pályát

kánkat, segítettek az országos verseny megrendezésében.

Az utóbbi időben a legnagyobb gondunk a teremhiány. A nagyon magas bérleti díjat csak úgy tudjuk kifizetni, ha pályázat útján támogatást kapunk. A pályázatot augusztusban beadtam, de a mai napig még válasza sem méltatott. A tegnapi nap folyamán írtam egy levelet a kuratóriumnak, melyben kértem a segítségüket, csak remélni tudom, hogy lesz pozitív eredménye fáradozásomnak.

Befejezésül szeretném megköszönni a szakosztály minden tagjának az egész évi munkáját. Kellemes ünnepeket, erőt, egészséget és békés, boldog új esztendőt kívánok!

Borbély Frigyes
elnök

Lengyel-magyar két jó barát

„Az ember önmagában semmit nem ér, s ha nincsen barát - elvisz a szél” - írja Bródy János, korunk egyik legismertebb magyar dalszöveg írója.

Bogács lakói, a község vezetői mindig törekedtek kapcsolatok kiépítésére. A salóvak és lengyel városaink kapcsolataink mára megszilárdult, s határainkon belül is számos településsel tartunk fenn kapcsolatot, ami néha csak egy-egy főtversenyen való részvételre redukálódik ugyan, de ezen a versenyen 20-30 település képviselői is jelen vannak. Egy-egy falunapon, fesztiválon, sportversenyen való részvétel szintén jó alkalom a kapcsolatok ápolására.

Szeptember elején Zawierce (Eger nagyságú lengyel város) polgármestere, jegyzője látogatott el hozzánk az ottani túzóltók társaságában. Az itt töltött néhány nap alatt fotóirát szerveztünk a vendégek kérésére. Izgalmas meccseket láthattak, akik kilátogattak a Jurta Üdülőközpontba. A lengyel vendégek számára a Bogácsi Lábtenisz Szakosztály tagjai lábtenisz bemutatót tartottak, és ismertették a sportág szabályait. Náluk, -bármilyen meglepő is- eddig nem ismerték a sportágot.

Azóta valószínűleg Zawierce-ben is „tengőznak”, s talán azt is megemlítik, hogy ezt Bogácson tanulták.

Többek között erre is való a nemzetek közötti barátság...

J.J.Zs.

Visszapillantás

Augusztus 15-én a Bátorság, Erő, Ügyesség rendezvény keretében Papp Rékának 19 rekesz magasságig sikerült felmásznia. Ezzel a nagyszerű teljesítménnyel nemcsak a gyerekek között lett a legeredményesebb, hanem a felnőttek mezőnyében is alig akad legyőzője.

A III. Bogácsi Hastánc Fesztivál varázslatos hangulata az 1001 éjszaka világába röpítette augusztus 1-jén a fürdővendégeket. A színes ruhaköltemények, a keleti zene, a sejtelmes, de igazító mozdulatok sok nézőt vontak a fürdő színpada köré.

2009. augusztus 22-én este 9-kor a fürdő színpadán legendás múltú, népszerű rock csapat lépett fel. A 30. születésnapját ünneplő Karhago együttes bogácsi koncertje főpróbája volt a szeptember 23-i budapesti koncertnek.

Nyár elején helyezték örök nyugalomra Bogács legidősebb lakosát a 103 éves Gyenes Imrénét. Rézi néni a tavaly december eleji találkozó zásunkkor már nagyon gyöngye volt, de Istenbe vetett hite erőt adott neki az Örök életre való felkészüléshez.

A Csanádpalotai Fúvószenekar egy héten át adott nagyszerű koncertet a fürdő területén. A zárókoncerten csatlakoztak hozzájuk a felsőlőszolcai fúvosok is. A fergeteges gungulatú koncertnek a készülő vihar vetett véget.

Augusztus 20-án a Mikroszkóp Színpadról jól ismert Defekt Duó lépett a fürdő színpadára. Markos Zoltán és Rácz Mihály a szokott módon gondoskodott a jökevdéről; humor, zene, sok-sok poén, és valóban mindenki a hasát fogta.

27 fecske hagyta el a fészket (avagy 20 éves osztálytalálkozó)

„A szárny megnőtt, üresen áll a fészek
Csak álom volt a régi jó világ,
És mint a fecske alkonyati szélnél
Szárnyat bontott egy sereg diák.”

(Wass Albert)

Csörgött a telefonom.

- Szia! Osztálytalálkozót szervezünk. Van időd és kedved eljönni? - szolt a telefonba az egyik szervező.

Nagyon örültem a meghívásnak (és ezt a volt osztálytársaim nevében is elmondhatom.)

Így történt, hogy idén november 7-én a bogácsi Általános Iskola 1989-ben végzett diákjai újra találkozhattak egymással és osztályfőnökükkel Szerencsi Miklósné tanárnővel.

Mindenki tele kíváncsisággal és izgalommal érkezett a találkozóra, hiszen már 20 éve, hogy elballagtunk az általános iskolából, és 15 éve annak, hogy ugyanígy együtt lehettünk.

Rendhagyó osztályfőnöki óránkat a régi osztályteremben tartottuk meg. Előkerült az osztálynapló és kezdődött a névsorolvasás. Osztályunk 27 tanulójból 20-an vettek részt a találkozón. Alkalmunk volt elmondani mindnyájunknak, hogy a sok-sok év alatt hol és mit tanultunk, manapság ki mivel foglalkozik.

Búszkén mondhatom el, hogy az osztályunkból mindenki sikeres ember lett: sikeres a munkájában, vállalkozásában, családjában. Vannak közöttünk ügyes kezű asztalosok, autószerelők, varrónők, mérnökök, műszerészek, pedagógusok, pénzügyi szakmában dolgozók, irodai alkalmazottak, vállalkozók (elnézést, ha valakit kihagytam), és nem utolsó sorban édesanyák ill. édesapák. Hiszen az idő múlásával mi is anyákká és apákká váltunk és már mi kísérhetjük gyermekeinket az óvodába vagy az iskolába.

Osztályfőnökünk is beszámolt az iskolánk 20 éve alatt történt változásairól, sikereiről ill. a pályája során történt eseményekről, örömeiről.

Az osztályfőnöki óra után következett egy kötetlen beszélgetés, amelynek színhelye Ferencz Ernő borozója volt. Finom vacsora, jókedv, tánc, jóízű beszélgetések. Emlékek felidézése csínyekről, tanórákról, tanárokról. Ez jellemezte a mi osztálytalálkozókat aznap este. Jó volt azokkal az emberekkel találkozni, akikkel 8 évig egy csapatot alkottunk.

Köszönet és hála osztályfőnökünknek, hogy terelgetett és elindított minket a megfelelő iskola ill. szakma irányába. Kívánunk Nekí jó egészséget és még sok örömet, sikert az elkövetkezendő évekre!

Köszönet a szervezőknek: Fodorné Hegyi Ildikónak, Kelemen Andreának és Ferencz Ernőnek, hogy megszervezték, és örömtelien tették a találkozót.

Nagyné Farkas Erika

Karácsonyi bábelőadás

4 éve a Cserépfalvai Egyház Református Bábmissziós Csoportja ellátogat így karácsony előtti környező iskolákba. A közel 20 gyermekintézmény 1500 gyereke között ott lehetnek a mi tanulóink is, akik már nagyon várták december 10-én a tornateremben az ismerős bábosokat, bábfigurákat és a legújabb mesét.

A szeretetteljes, segítőkész, jószívű és becsületes embert bemutató mesékre nagy szükség van a mai világban, ahol a felnövekvő generáció -sajnos- egyre ritkábban találkozik kedvelendő pozitív példával. A muppet bábok cselekedeteit látva a gyermekek különbséget tudnak tenni jó és rossz között; azonosulnak a jóval, még ha csak rövid időre is, még ha környezetükben naponta mást is tapasztalnak.

A szívhez szóló, érzelmekre ható karácsonyi történet megtekintése után minden tanuló a látottakhoz kapcsolódó mese CD-t és foglalkoztató füzetet kapott ajándékba. A bábelőadás megérintette a gyermeki lelket, az ajándékok is segítene a karácsony mélyebb tartalmának megértésében, közelebb hozzák a gyermekek számára a Biblia világát.

A Családi Palánta Posta Legyél te is Isten kis angyala! c. írásában áll a következő: „A karácsony közeledtével sokszor annyira elmerülünk az izgalmas készülődésben, hogy közben gyakran elfeledkezünk a legközelebbi hozzátartozóinkról is. Határozd el, hogy te mindig figyelmes leszel, és elsősorban nekik segítesz! Figyelj, hol van Rád szükség!” – Úgy gondolom, ezt a tanácsot nem csak a gyerekeknek kellene megiszélni...

Köszönjük a Cserépfalvai Egyház Református Bábmissziós Csoport tagjainak; Lovászné Fenyvesi Máriaának, Ambrus Veronikának, Molnár Csengeének és Benke Gabriellának, hogy oktató-nevelő munkánkat kiegészítve hozzájárultak ahhoz, hogy tanulóink néhány órára vagy a karácsonyi időszakra jellemükben erősödtek, jobbá váltak.

Jankóné Jónás Zsuzsa

A karácsonyi történet lekötötte a gyerekek figyelmét

A karácsony jelentése Iskolás gyerekeink a karácsonyról

Fodor Gábor: „Én azért szeretem a karácsonyt, mert megszületik a Kisjézus, és ajándékokat is lehet adni egymásnak.”

Bakondi Odett: „A karácsonynál nincs szebb ünnep. Az ajándékok nem fontosak, csak az, hogy minden ember boldog legyen, és szeretetben ünnepeljük ezt a szép ünnepet. Semmi sem fontosabb a családomnál, annál, hogy egészségben és szeretetben éljünk.”

Gódor Anna: „Karácsonykor az a szokás hogy kicsik és nagyok megajándékozzák egymást. A karácsonyfát együtt feldíszít a család és e mellé karácsonyi lakoma is jár.”

Szeberin Inez: „Hetekkel karácsony előtt feldíszítjük a lakást: belül szegfűszeges narancsokkal is, kívülről pedig égőkkel és mézeskalácsot sütünk. Az iskolában feldíszítjük a tantermeket és karácsonyi műsorral készülünk.”

Hegy Barbara: „Számomra a karácsony a szeretetet jelenti. Összegyűlik a család, és az ünnephez illő ételeket fogyasztunk, ilyen a pulyka. A gyerekekjátékokat kapnak, melyeket a fenyőfa alá helyeznek el.”

*Legyen ma templom minden
ember szíve,*

*Melyben a lélek szárnyat
bontogat!*

*Karácsony édes ünnepén
Legyen imádság minden
gondolat.*

*Legyen ma templom minden
ember szíve,*

*S legyen a templom tiszta,
szent fehér.*

*Karácsony édes ünnepén
Istennek tetsző legyen a
kenyér.*

*Szálljon szívünkbe áldott
akarát,*

*Ez kösse egybe mind a kezeket.
Karácsony édes ünnepén*

*Te légy vendégünk:
Jóság, Szeretet!*

Hajdu Imre

Hogyan kellene mindent előlről kezdeni?

Tömeg a Tescoban, sorok kígyóznak a Metró áruház pénztárainál, a Corából púposra pakolt bevásárlókocsikat tolnak kifelé az emberek. Ezekben a napokban, hetekben országszerte ez a jellemző kép.

Szeretetet vásárolnak a népek, úgy, mint anno Luther idejében, amikor búcsú:éduldák vásárlásától remélték lelkük megmenetését. Minden tárgy egy-egy realizált szeretet – gondolják, gondoljuk.

Igen, korunk fogalma lett a tárgyiasult szeretet. Minél nagyobb vagy minél csillogóbb, drágább, annál nagyobb a szeretetünk – ezt hisszük, mert már a hitünk sem a régi. Például egy plazmatévé nagy-azért az már

Az ilyen drá-nevezhetnének a szeretetnek nem az! Nem csupán szeremi csillogás, kongó üres-Mert – s had Pál szava-hosszútűró, ke-

nem irigykedik, a szeretet nem kérkedik, nem fuvalkodik fel. Nem cselekszik éktelenül, nem keresi a maga hasznát, nem gerjed haragra... nem örül a hamisságnak, de együtt örül az igazsággal.”

Az igazság pedig az, hogy valamit, valami nagyon fontosat útközben elvesztettünk, valami nagyon hiányzik. Nekem, neked, neki. Nem tárgy az, nem is arannyal mérhető kincs, aminek hiányát érezzük. A lelki béke és nyugalom hiányzik belőlünk, a csend, s közben még tömegben is magányosak vagyunk, és fázunk, hiába préselődünk össze utcán, áruházakban, temetéseken.

Pedig, mint szomjúhozó ember a forrásvízre, úgy vágyunk a melegségre. A szó melegítő tüzére, arra, hogy egyszerűen csak beszéljünk! Te és Én. Beszéljünk nem szállás kemény, hanem legömbölyített szép szavakkal. Ahogy a régi szerelmesektől tanultuk. Beszéljünk alig hallhatóan, ahogyan a platánfák levelei beszélgetnek egymással az Építőek útján.

Azt szeretném, hogy mondj nekem valami szépét. Hogy én is válaszolhassak neked hasonló szépét. A szemeiddel a szemeimhez beszélj, a homlokoddal a homlokomhoz, a szíveddel a szívemhez. Egyenesen a szívemnek mondd! Te nekem, én neked.

Uzenj nekem egy újszülött nevetésével, a fenyőerdők zúgásával, a játékos pisztrángokkal, régi fehér karácsonyok harangszavával. Ez lenne mindkettőnknek a legszebb ajándék.

Csak azt szeretném karácsony este is, hogy tünődjünk el a világról, amibe bolyongunk, és nem találjuk egymást. Tünődjünk el ezen, s amikor a betlehemi csillag elkezd ragyogni az égen, töprengjünk el az eljövendő felől.

Hogyan kellene újra megszólalni? És hogyan kellene mindent előlről kezdenünk?

ságú szeretetű nem szemilga szeretetet akár kicsordul. Csak hát ez szeretet! Vagy tettorzó... Találtványosság, séggel. idézzem Szent it –: „a szeretet gyes; a szeretet

BOGÁCSI TÉL

Bogács Község
Önkormányzatának lapja

Szerkesztő:

Jankóné Jónás Zsuzsanna
Szerkesztőség:
Bogács, Alkotmány út 9.

Fotók:

Jankóné Jónás Zsuzsa
Verhóczy Sándor

Nyomdai munkák:

Pető Nyomda
Mezőkövesd, Tel.: 49/414-000